

Zpravodaj z Kršnova dvora

Časopis oddaných z Kršnova dvora pro přátelé a oddané Šrí Kršny

prosinec 1998

Vážení přátelé,

máme tady prosinec a přichází k vám druhé číslo Zpravodaje z Kršnova dvora. Po delší době vám mohu nabídnout vámi očekávanou aktuální nabídku publikací a dalších devocionálních předmětů. Do roku 1996 jsme tradičně nabízeli na sklonku roku slevu, na kterou bude mít nárok tentokrát každý z vás, kdo odešle svoji objed-

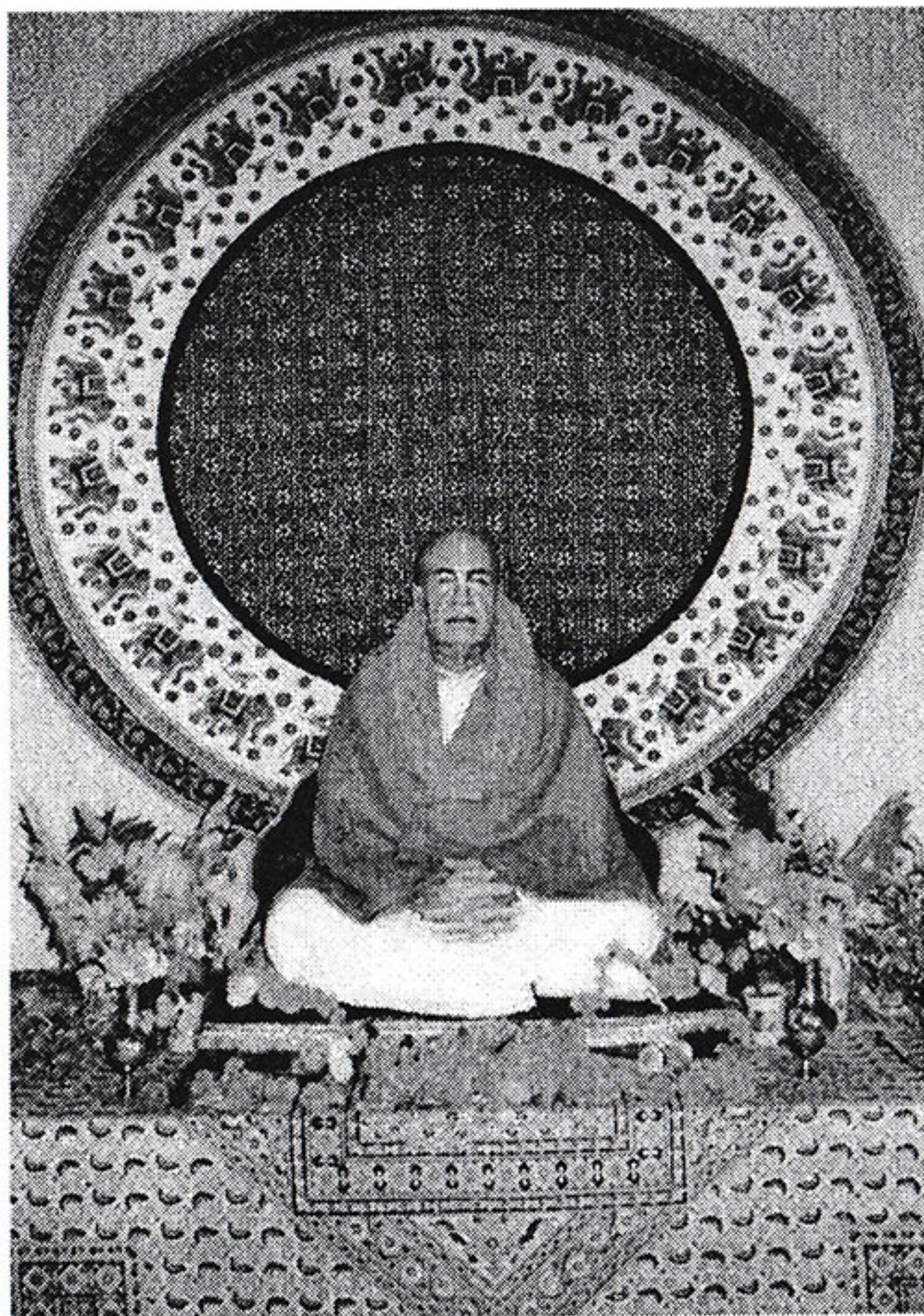
návku nejpozději do 8. ledna roku 1999 (směrodatné bude datum na razítku podací pošty) a hodnota objednaného zboží bude minimálně 400,-Kč. Přesáhne-li hodnota zboží 1000,-Kč, nebudeme ke slevě (5%) připočítávat také poštovné a balné. Věříme, že si z nabídky vyberete.

Tradiční indický tanec a extatické kirtany nemohly chybět na letošních oslavách zjevení Šrí Kršny.

V předchozím čísle Zpravodaje jsem vás zval na srpnové oslavy, především na oslavy zjevení Šrí Kršny, které jsou největším festivalem roku. Někteří jste pozvání využili a mohli jste společně s ostatními

oddanými oslavit příchod Pána Šrí Kršny a následujícího dne příchod Jeho Božské Milosti A. Č. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády. Na Kršnově dvoře jsme mohli uvítat více než 200 oddaných a hostů.

Festivalovou chrámovou místností se stala pro tento účel vyklízená, vybílená a vyzdobená stodola. Oddaní a krásně ozdobená Božstva se

cítili mnohem lépe než v minulých letech, kdy oslavy probíhaly ve vypůjčeném vojenském stanu. Extatické kirtany, přednášky, bhadžany, tradiční indický tanec i několik divadelních představení vytvořily neopakovatelnou duchovní atmosféru. Byl to opravdu hluboký duchovní zážitek nejen pro oddané, ale také pro naše stálé příznivce i hosty, z nich někteří takovou slavnost prožili vůbec poprvé. Festival i věčně veselí a usmívající se oddaní na hosty udělali velký dojem. Ti z vás, kteří letošního pozvání na slavnost nevyužili, mají možnost opět v příštím roce. Několik fotografií snad budou dostatečně přesvědčující pozvánkou pro festival příští. 21. října jsme oslavili svátek Góvardhana Púdža a Gó Púdža. Tentokrát oslavy proběhly v „rodinné atmosféře“. V podobném duchu proběhla dne 24. října oslava odchodu Šríly Prabhupády. Po oba slavnostní dny se sešlo na Kršnově dvoře 20 až 25 oddaných a hostů.

Letošní rok se nám chýlí ke konci. Dovolte mi jménem všech oddaných popřát vám jen to nejlepší do roku 1999 a především mnoho duchovních realizací.

Váš služebník Mandala-kara dás.

Vaše dopisy

Přesto, že jsme se na nějakou dobu odmlčeli ve vydávání Zpravodaje, řada z vás s námi zůstala nadále v kontaktu. Vybral jsem několik dopisů, které přišly na naši adresu v posledním roce. Vaše dopisy jsou pro nás inspirací do další služby. Věřím, že některé z nich mohou u vás zvýšit zájem o vaišnavskou filozofii a naši farmu. Jestliže již praktikujete duchovní život snad i pro vás budou inspirující.

- na farmě se mi samozřejmě líbilo. Byla jsem si však vědoma, že se k Vám zase delší dobu nedostanu. Každou neděli odpoledne si vzpomenu, že bych mohla být u Vás. Jsem ale ráda i za to málo a za Tvé dopisy. Vždy mně dají novou sílu. Džapovat jsem začala hned po návratu od Vás. Začala jsem jedním kolem,

jak mi bylo doporučeno. Nyní dělám dvě kola. Vím, že to není žádná sláva, ale určitě to bude lepší. Zprvu jsem měla trošku problémy, aby mi neutíkaly korálky a vzpomínala jsem na Tebe, jak jsi rychle postupoval prsty po rúženci.

(Štěpánka F. z Kladruhu)

- jsem velmi rád, že opět vydáváte Zpravodaj z Kršnova dvora. Posílám Vám poštou příspěvek 200,-Kč na letošní rok na vydávání Zpravodaje.

(Vlastimil R. z Prahy)

- stále mám před očima Vaši farmu. V posledním čísle Nama Hatty jsem se o Vás dozvěděla více, co je u Vás nového. Vím, že přicházejí dny Šrí Kršny a Šríly Prabhupády, proto s předstihem Vám posílám peníze jako malý dárek.

(Jarmila P. z Pardubic)

- už je to více než rok, co jsem byla naposledy na farmě. Doufám, že si na mne ještě vzpomínáte. Jezdila jsem na víkendy a většinou jsem pomáhala s úklidem. Teď žiju tady v Londýně - v chrámu nádherných a nejmilosrdnějších Božstev Šrí Šrí Rádhy London-Išvary, kam jsem se díky bezpříčinné Krišnově milosti dostala, přestože jsem původně do Londýna přijela pracovat jako dívka k dětem. Teď sloužím Pánu Krišnovi v chrámu už 9 měsíců, pomáhám v pudžári místnosti a občas zkouším sankírtan. Mám opravdu ráda svoji službu pro Krišnu a cítím se opravdu šťastná, že mohu sloužit tak milosrdným a laskavým, nádherným Božstvům.

(bhaktin Pavlína F. z Londýna)

- já jsem se s Kršnou seznámila až ve svých šedesáti letech díky knížkám Šríly Prabhupády a díky Vám. Moje povinnost je proto potěšit Kršnu i Jeho oddané. Věřte, v duchu to činím každý den, ale v praxi se mi to moc nedaří. Při oslavách stých narozenin Šríly Prabhupády jsem Ho chtěla potěšit takto: měla jsem možnost poslat v dopisu do New Yorku Váš letáček k oslavám; poprosila jsem adresáta najít Druhou Avenue 26 a oddaným tam odevzdat 10 dolarů na květiny pro Šrílu Prabhupádu a zajít do parku kam

chodil s oddanými. Adresát mé přání splnil a na důkaz Vám posílám fotografii z Druhé Avenue 26, která je mi velmi drahá. Doufám, že i Vás potěší.

(Marie P. ze Zlatých Hor)

- jsem rád, že se mi daří dodržovat striktně všechny regulativní zásady, které hnutí vyžaduje. Kvůli tomu také začínám ztrácet některé „přátelé“, ale mně už to nevádí. Příležitost, která se mi v tomto životě dostala, si nechci a nenechám ujít. Díky Vám jsem poznal smysl života a i nyní začínám chápat, že můj úraz zřejmě nebyla náhoda a ochránilo mě to ještě před něčím daleko horším.

(Martin L. z Písku)

- posílám Vám poštovní poukázkou 200,-Kč příspěvek na vydávání a rozšiřování Kršnova zpravodaje. Byla jsem velmi potěšena, když mně přišel poštou Zpravodaj z Kršnova dvora. Mám velkou radost, že budete pokračovat vydáváním Kršnova zpravodaje. Zároveň se těším na Vaši nabídku zboží.

(Věra K. z Prahy)

- v příloze sobotního Svobodného slova jsem si přečetla reportáž o Farmě z jiného světa. Velmi hezké, stejně jako barevné fotografie. Nejvíce mne potěšilo, že si to přečetla i moje dcera a poprvé vyslovila jméno Kršna. I můj manžel stále častěji přemýšlí o problémech, na které by dřív ani nepomyslel.

(Hana P. ze Zlína)

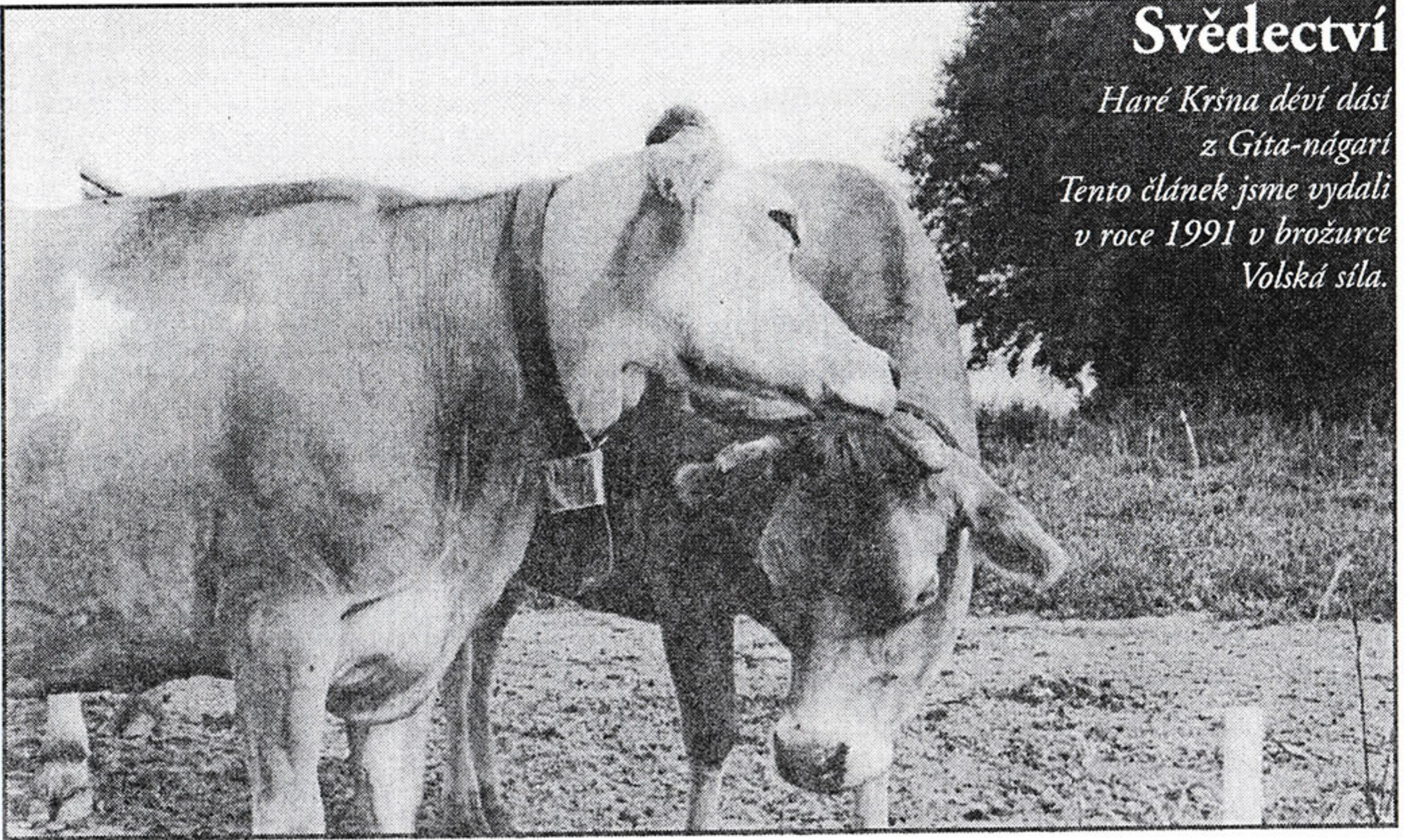
Toto číslo připravil:

Mandala-kara dás,
Kršnův dvůr,
257 01 Postupice.

Podávání novinových zásilek povoleno správou
pošt střední Čechy v Praze, č.j. P/Fiř-2623/93 ze
dne 28.12.1993.

Svědectví

*Haré Kršna déví dást
z Gíta-nágari
Tento článek jsme vydali
v roce 1991 v brožurce
Volská síla.*

Když jsem dojila krávy v Gíta-nágari, musela jsem opustit ranní přednášku dlouho před snídaní, abych se dostala do kravína. Po dojení jsem čistila stáj. Byla to krásná práce, fyzicky náročnější než cokoliv jiného, co jsem doposud dělala, ale bylo to fantastické.

Skončila jsem kolem 10.30 nebo 11.00, špinavá a vyčerpaná. Vyzula jsem si u vchodu gumáky a ponožky jsem měla plné lístků vojtěšky.

Potom jsem se šla poklonit do chrámu sladkým a klidným Božstvům Šrí Šrí Rádhá-Dámódary. Vždycky jsou připraveni požehnat. Kršna se opíral o svou tyčku a hrál na flétnu. Někdy měl buvolí roh, kterým svolával krávy a někdy nesl provaz na svázání jejich nohou.

Začínala jsem rozumět, že tyto věci nejsou pouhou ozdobou. Jsou to věci, které Kršna používá, když se stará o krávy. Krávy také potřebují hudbu, aby se uklidnily. Někdy při dojení kopou a musíte být proto připraveni. Když je čas k dojení, musíte na ně zavolat a potřebujete proutek, abyste je mohli ovládat. Tím, že jsem se starala o krávy, jsem získala

důvěrný pohled na Pána.

Ale to nebylo všechno. Moje duchovní sestra Linda mi vždycky schovávala snídani. Bylo to hrubé, uvařené obilí - pšenice, která byla vypěstována pomocí Kršnových volů.

Linda k tomu přidala teplé, podomácku vyrobené kondenzované mléko, které bylo obětováno Božstvům ráno při prvním obřadu dne, mangala-árati. Když jsem snídala, bylo všechno již studené, ale přesto to bylo úžasné. Dokonce jsem to měla raději, protože mléko bylo právě od těch krav, které jsem dojila, a obilí poskytl naši vlastní býci. Snídaně byla dobou, kdy jsem si nejvíce vážila krávy jako své matky a býka jako svého otce. Cítila jsem mezi námi výměnu vztahů, což pro mně bylo povzbuzením v oddané službě.

Vidět Božstva a potom jíst jejich prasádam v podobě pšenice od Otce Býka a mléka od Matky Krávy mi dávalo pocit vděčnosti a ochrany a tyto pocity bych chtěla sdílet se všemi. Proto jsem napsala článek o volské síle. Chci, aby všichni získali takový přístup k Rádě a Kršnovi.